

દબેલ મનનો

દબેલ મનનો ભડકતો અગ્નિ,
જુવાળમુખી છૂપો ક્રોધાગ્નિ,
શકે છે લાવી તૂફાન-આંધી. ---દબેલ...

ખીલ્લેબંધી ગાયને જેણે સોટિયુંથી મારી છે,
મજદૂરોની વફાની સામે હેવાનિયત વધારી છે;
વૈધ, વકીલ ને વેશ્યાને ઘર જેની લખમી લૂંટાણી છે,
પાશવતાવાદીની સામે કુદરતની ઉઘરાણી છે.

કરમ-કુગાવા દબવશે મંદી,
અવ્વલ છે ન્યાયી સમજની સંધિ,
અધર્મ ભારે અશાંત ઉપાધિ. ---દબેલ...

મજદૂરોની ગમાણમાંથી અર્ધી રોટી ઝૂંટવી છે,
તેવા 'શઠ'ની અધર્મતાને ભસ્મ-ગ્રહે જે તપવી છે;
રક્ષણ કરવાનું ત્યાં ભક્ષણ ગરીબી હાયો ઊકળી છે,
હડતાલોની કાંતિ થકી તો મહેલાતો પજા ફફડી છે.

જીવન-જરૂરત મળે જે સહુને,
ખરચ નકામા ઘટાડો હક્ક મેં,
નથી પુજાતી ઢોરોની ખાંભી. ---દબેલ...

બત્રીસ ભોજનવાળી થાળી શેઠ નથી ભોગવતા જુઓ,
શેઠાણી ને દીકરા-દીકરી રોગિષ્ઠો ભટકતા જુઓ;
પાપાનુબંધી પુણ્યની લક્ષ્મી કષ્ટે-ક્લેશે ચૈન ખૂઓ,
ચેતો મનુષ્યો માનવભવમાં ધરમ ન થાશે જે તું મૂઓ.

મળે જે દુખિયો તેને હું સુખ દઉં,
ફક્ત આ દિવસે ન કોઈને દુઃખ દઉં,
શકે છે લાવી વ્હેવાર-શાંતિ. ---દબેલ...

શમાવે સમજણ તૂફાન-આંધી,
 નથી પુજાતી ઢોરોની ખાંભી,
 અધર્મ ભારે અશાંત ઉપાધિ,
 ધરમને માર્ગે વિપૂલ શાંતિ,
 ‘દાદે’ ફોરાવી બેવારે કાંતિ,
 છે અંતે સુખદ શ્રી ઓ-મ શાંતિ,
 છે અંતે સુખદ શ્રી ઓ-મ શાંતિ.

